

EUROPA-PARLAMENTET

2009 - 2014

---

*Udenrigsudvalget
Udviklingsudvalget
Underudvalget om menneskerettigheder*

28.9.2010

MEDDELELSE TIL MEDLEMMERNE

Om: SAKHAROVPRISEN FOR TANKEFRIHED 2010

Vedlagt fremsendes listen over kandidater i alfabetisk orden samt begrundelser og biografier, som er indsendt til sekretariatet, til Sakharovprisen for tankefrihed 2010, som i overensstemmelse med vedtægterne for Sakharovprisen er indstillet af mindst 40 medlemmer af Europa-Parlamentet eller af en politisk gruppe.

GENERALDIREKTORATET
FOR EKSTERNE POLITIKKER

CM\832022DA.doc

PE448.983v01-00

DA

Forenet i mangfoldighed

DA

SAKHAROVPRISEN FOR TANKEFRIHED 2010

Kandidater indstillet af politiske grupper og enkelte medlemmer i alfabetisk orden

Kandidat	Aktivitet	Indstillet af
ACCESS	Græsrodsbevægelse, som hjælper menneskerettighedsforkæmpere med at beskytte dem selv og deres onlinekommunikation. Den yder også teknologisk bistand for at opnå adgang til oplysninger på trods af undertrykkende regimers censur.	Indstillet af Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa
Haytham AL-MALEH	Fremtrædende syrisk menneskerettighedsadvokat og -aktivist, som blev idømt en fængselsstraf på tre år den 4. juli 2010. Retslige overvågningsmissioner tilrettelagt af internationale civilsamfundsorganisationer rapporterede klart, at Al-Malehs retssag ikke levede op til internationale standarder for en retfærdig rettergang.	Indstillet af Heidi Hautala og 44 andre
BREAKING THE SILENCE	En israelsk ikkestatslig organisation (ngo), som er oprettet af soldater og veteraner i de israelske forsvarsstyrker, og som indsamler vidneudsagn og vidner om deres militærtjeneste på Vestbredden, i Gazastriben og i Østjerusalem under den anden intifada, idet den giver israelsk personel og reservister, som er i tjeneste eller hjemsendt, en platform til i fortrolighed at fortælle om deres oplevelser i de israelsk besatte områder.	Indstillet af Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance og Indstillet af Den Europæiske Venstrefløjs Fællesgruppe/Nordisk Grønne Venstre
Guillermo FARIÑAS	Cubansk doktor i psykologi, uafhængig journalist og systemkritiker i Cuba. Han har gennemført 23 sultestrejker i årenes løb for at protestere imod forskellige dele af det cubanske regime. Han har udtalt, at han er rede til at dø i kampen mod censur i Cuba.	Indstillet af Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater og Indstillet af De Europæiske Konservative og Reformister og Indstillet af Edvard Kožušník og 91 andre.

Aminetu HAIDAR	Menneskerettighedsforkæmper og politisk aktivist fra Vestsahara. Hun er en fremtrædende aktivist, der kæmper for Vestsaharas uafhængighed. Hun er kendt som "Vestsaharas Gandhi" på grund af hendes ikkevoldelige protester, bl.a. sultestrejker, til støtte for Vestsaharas uafhængighed.	Indstillet af Norbert Neuser, Willy Meyer, Raül Romeva i Rueda og 40 andre
Dawit ISAAK	Journalist, forfatter og skuespilforfatter fra Eritrea, politisk fange siden 2001. Holdes fængslet under meget barske forhold. Europa-Parlamentet har adskillige gange forlangt at få ham løsladt.	Indstillet af Olle Schmidt, Cecilia Wikström, Marit Paulsen og Lena Ek og 37 andre
Birtukan MIDEKSA	Politiker og tidligere dommer fra Etiopien. Hun er leder af oppositionspartiet Unity for Democracy and Justice (UDJ). Den 28. december 2008 blev Birtukan atter anholdt og sat i fængsel for at afsone en livstidsdom. Hun vedkendte sig åbent, at hun ville fortsætte sin "fredelige kamp for mere demokrati, overholdelse af menneskerettighederne og retsstaten" i Etiopien.	Indstillet af Gruppen for det progressive forbund af socialdemokrater i Europa-Parlamentet
Fader Thadeus, NGUYEN VAN LY	Vietnamesisk præst og førende menneskerettighedsaktivist, som kun bruger ikkevoldelig kamp for at nå sine mål, som er at fremme universelle menneskerettigheder.	Indstillet af De Europæiske Konservative og Reformister
OPEN DOORS	En ikkesekterisk kristen mission, som støtter forfulgte kristne, som er det religiøse mindretal, der hyppigst udsættes for forfølgelse. Organisationen er på nuværende tidspunkt aktiv i mere end 45 lande med en bred vifte af aktiviteter.	Indstillet af De Europæiske Konservative og Reformister

Indstillet af Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa

Internetadgang er hurtigt ved at blive et af nutidens vigtigste menneskerettighedsspørgsmål - både som en nyopstået rettighed og som indgang til at nyde godt af mange andre rettigheder. Access er en græsrodsbevægelse, som hjælper menneskerettighedsforkæmpere med at beskytte dem selv og deres onlinekommunikation. Den yder også teknologisk bistand for at opnå adgang til oplysninger på trods af undertrykkende regimers censur.

Access blev grundlagt i kølvandet på det iranske sammenbrud efter valget i 2009, og den ydede vigtig teknisk støtte, som bidrog til at holde internettet åbent for den iranske demokratibevægelse. Da flere millioner anfægtede valgresultaterne, indledte et onlinenetværk af digitale aktivister en række interventioner for at holde Facebook, Twitter, uafhængige blogs og mailklienter åbne og uovervågede. Netværket af digitale aktivister over hele verden er efterfølgende smeltet sammen til Access. Access har gennem sit arbejde medvirket til at frigive tusindvis af protestvideoer og registreringer af krænkelser af menneskerettighederne (og indsamlet over 5 mio. synspunkter), hjulpet flere hundrede tusind menneskerettighedsforkæmpere og almindelige borgere med at springe sikkert over firewall'en for at komme ind på vigtige spærrede websteder og gjort det muligt for organisationer, der kæmper for rettigheder, på udfordrende vis at forblive online trods vedvarende angreb fra regimer og deres hackere. Access arbejder for at sikre åben global internetadgang og for at beskytte og fremme menneskerettighederne.

<http://www.accessnow.org/>

Indstillet af Heidi Hautala og 44 andre

Haytham Al-Maleh, syrisk menneskerettighedsadvokat Indstilles til Sakharovprisen 2010

Et år efter vedtagelsen af en beslutning om sagen med Muhammad Al-Hassani, som er syrisk advokat og blev vilkårligt anholdt og holdt i isolation, vedtog Europa-Parlamentet den 9. september 2010 en beslutning om menneskerettighedssituationen i Syrien, især med hensyn til sagen med Haytham Al-Maleh, som er 80 år gammel og menneskerettighedsadvokat.

Haytham Al-Maleh blev vilkårligt anholdt af officerer i efterretningstjenesten den 14. oktober 2009, holdt i isolation, indtil han blev afhørt af den militære anklager den 20. oktober 2009 og stillet for den anden militære domstol i Damascus, selv om militærdomstole ikke burde have beføjelse til at retsforfølge civile. Han blev arresteret på det tidspunkt, som EU-medlemsstaterne havde foreslået til underskrivelse af associeringsaftalen med Syrien, i hvilken overholdelse af menneskerettighederne udgør en væsentlig del af aftalen.

Den 4. juli 2010 blev Haytham Al-Maleh idømt tre års fængsel for at have "viderebragt falske og overdrevne nyheder, som svækker nationalfølelsen" i henhold til § 285 og 286 i den syriske straffelov. Anklagerne stammer fra Haytham Al-Malehs interview med medierne, hvor han kritiserede den vedvarende anvendelse af undtagelsesbestemmelser i Syrien og de syriske myndigheders stadige kontrol af retssystemet. Retslige overvågningsmissioner tilrettelagt af internationale civilsamfundsorganisationer rapporterede klart, at Al-Malehs retssag ikke levede op til internationale standarder for en retfærdig rettergang.

Haytham Al-Malehs helbred er blevet alvorligt svækket i sommerens løb. Han lider af ledbetændelse, diabetes og problemer med skjoldbruskkirtlen og nægtes regelmæssig adgang til medicinsk behandling.

Dommen mod Haytham Al-Maleh, der anses for at være en fremtrædende menneskerettighedsadvokat i Syrien, er et udtryk for vedvarende forfølgelse af advokater og menneskerettighedsforkæmpere. Den sender endog en stærk advarsel til advokater, som fremmer retsstaten og hver dag udfordrer restriktionerne som følge af den undtagelsestilstand, der har været gældende siden 1963.

Underskrivelsen af associeringsaftalen mellem EU og Syrien er blevet udsat efter anmodning fra Syrien. Rådet bemyndigede i oktober 2009 Kommissionen til at finde en løsning på situationen og undersøge, hvordan man kunne få underskrevet aftalen. Parlamentet understregede i sin beslutning af september 2010 den forværrede menneskerettighedssituation, herunder den systematiske undertrykkelse af advokater og menneskerettighedsforkæmpere i Syrien, og det anmodede om et redskab til at indlede drøftelser mellem de syriske og europæiske parter om de forbedringer af menneskerettighederne og demokratiet, som EU forventer af de syriske myndigheder.

Hvis Sakharovprisen 2010 tildeles til Haytham Al-Maleh, vil det være en vigtig støtte til alle dem, der forsvarer menneskerettighederne og fremmer demokratiske reformer i Syrien, og det

ville være et vigtigt signal til EU, som skal sikre sammenhængen og effektiviteten i Unionens optræden udadtil med hensyn til overholdelse og fremme af menneskerettighederne.

Indstillet af Rebecca Harms og Daniel Cohn-Bendit på vegne af Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance

Breaking the Silence

Hvem er de, og hvad gør de?

Breaking the Silence er en israelsk ngo, der blev oprettet i 2004 af soldater og veteraner fra den israelske hær, og som indsamler vidneudsagn og vidner om deres militærtjeneste på Vestbredden, i Gazastriben og i Østjerusalem under den anden intifada.

I et samfund, der har tendens til at se bort fra den uretfærdighed og undertrykkelse, der ligger i besættelsen, er det arbejde, som Breaking the Silence udfører, af afgørende betydning. Breaking the Silence understreger, hvordan det israelske samfund "bliver ved med at vende det blinde øje til og benægte, hvad der foregår i dets navn". Breaking the Silence ønsker at vise den israelske befolkning virkeligheden bag den israelske besættelse set gennem israelske soldaters øjne og at sætte skub i debatten om virkningen af den langvarige besættelse på både den palæstinensiske befolkning og det israelske samfund.

Breaking the Silence har siden 2004 indsamlet vidneudsagn fra over 650 soldater, som har gjort militærtjeneste i de besatte områder, siden den anden intifada begyndte. Breaking the Silence arrangerer også ture til landsbyerne i det sydlige Mount Hebron for israelske unge, studerende, politikere, journalister, udenlandske diplomater og befolkningen for at give et enestående førstehåndsindtryk af den dystre situation i området.

Det ligger organisationen meget på sinde, at de historier, de offentliggør, er troværdige. Til hver historie kræver de to øjenvidner, undersøger historien ved at tale med andre soldater, optager samtaler og tjekker med B'Tselem og andre organisationer. Mange historier bliver ikke offentliggjort, fordi de ikke kan verificeres tilstrækkeligt.

Trusler mod og udfordringer for arbejdet i Breaking the Silence

Selv om det arbejde, Breaking the Silence udfører, støttes af mange i Israel og i udlandet, er der også mange, som er imod organisationens arbejde og på mere og mere truende måder forsøger at tvinge organisationen til at lukke og at få lukket munden på den. Det omfatter anholdelse af medlemmerne af Breaking the Silence, angreb, militærets forhindring af de ture,

som Breaking the Silence arrangerer, offentlig bagvaskelse og forsøg på at afbryde finansieringen.

Frihedsberøvelse og anholdelser: Medlemmer af Breaking the Silence tilbageholdes ofte af det israelske politi i bosættelsen Kiryat Araba, som støder op til Hebron. Der gives forskellige begrundelser for tilbageholdelserne, lige fra fredsforstyrrelse til frygt for angreb fra bosættere til falske klager fra bosættterne. Ingen af disse klager har vist sig at være sande, og der er aldrig fremsat anklager mod Breaking the Silence¹.

Angreb fra bosættere og militærets forhindring af ture: De ture, der arrangeres til Hebron, angribes gentagne gange af bosættterne i Hebron, og disse angreb bliver mere og mere voldelige. Trods snesevis af klager til det israelske politi er der ikke gjort særlig meget ved angrebene. De israelske forsvarsstyrker har i stedet flere gange forhindret gennemførelsen af turene for at forhindre bosættervolden. Hvad værre er, har de militære øverstbefalende offentligt i medierne udtalt, at medlemmer af menneskerettighedsorganisationer, og særlig medlemmer af Breaking the Silence, er ansvarlige for volden i området. Udtalelserne gav bosættterne en grund til at skade og true aktivisterne. I dag afvises en tredjedel af de ture, som Breaking the Silence ansøger om at få lov til at gennemføre, og på de ture, der gennemføres, udsætter bosættterne deltagerne for chikane og fysiske overgreb, ligesom der indgives adskillige falske klager mod Breaking the Silence til politiet. Der gælder på nuværende tidspunkt en militær beslutning, som forbyder medlemmerne af Breaking the Silence i at komme ind i patriarkernes grav i Hebron.

Offentlig bagvaskelse og forsøg på at afbryde finansieringen: Lige siden Breaking the Silence blev oprettet, er der gjort flere forsøg på at undergrave organisationens troværdighed og krænke dens navn. Den offentlige bagvaskelse nåede sit højdepunkt i kølvandet på soldaternes vidneudsagn, som blev offentliggjort vedrørende Operation Cast Lead i Gaza. Den israelske premierminister, Benjamin Netanyahu, fordømte offentligt Breaking the Silence², og det israelske udenrigsministerium lagde pres på udenlandske regeringer for at få dem til at standse støtten til organisationen³. Samtidig blev Breaking the Silence udsat for provokationer fra mange offentlige personligheder, bl.a. to fremtrædende talkshowværter i det israelske militærs offentlige radio, som opfordrede lytterne til at "brække knoglerne" på medlemmerne af Breaking the Silence⁴.

---

¹ <http://www.frontlinedefenders.org/node/1570>.

² <http://www.haaretz.com/print-edition/news/pm-slams-breaking-the-silence-1.282675>.

³ http://www.dutchnews.nl/news/archives/2009/07/israel_wants_clarity_on_human.php.

⁴ <http://www.nif.org/issue-areas/stories/nif-protests-public-army.html>.

Indstillet af Lothar Bisky for Den Europæiske Venstrefløjs Fællesgruppe/Nordisk Grønne Venstre

Breaking the Silence

Breaking the Silence er en israelsk ikkestatslig organisation (ngo), som er oprettet af soldater og veteraner i de israelske forsvarsstyrker, og som indsamler vidneudsagn og vidner om deres militærtjeneste på Vestbredden, i Gazastriben og i Østjerusalem under den anden intifada, idet den giver israelsk personel og reservister, som er i tjeneste eller hjemsendt, en platform til i fortrolighed at fortælle om deres oplevelser i de israelske besatte områder.

Organisationens mål er at "bryde tavsheden" ("break the silence") hos soldater i den israelske forsvarsstyrke, som vender tilbage til det civile liv i Israel og "opdager forskellen mellem den virkelighed, de oplevede i de besatte områder, og den tavshed, de møder derhjemme."

Breaking the Silence blev oprettet i 2004 og indsamler vidneudsagn fra soldater og offentliggør deres beretninger i et forsøg på at "tvinge det israelske samfund til at gøre noget ved den virkelighed, det har skabt" og se sandheden i øjnene om "overgreb mod palæstinensere og plyndring og ødelæggelse af ejendom", som soldater er bekendt med.

Organisationen offentliggør skriftlige beretninger og beretninger optaget på video på dens websted. Den 15. juli 2009 udgav Breaking the Silence et hæfte med titlen "Soldiers' Testimonies from Operation Cast Lead, Gaza 2009" og den udgav også for nylig et hæfte med vidneudsagn fra kvindelige soldater. Medlemmer af gruppen har gennemført taleturnéer i hele Israel, Vesteuropa og USA. Breaking the Silence arrangerer ture til Hebron for israelerne.

Den israelske regering har protesteret imod den internationale offentlige økonomiske støtte til Breaking the Silence. Den understregede, at den anfægtede Storbritanniens, Nederlandenes og Spaniens økonomiske støtte til ngo'er "med en klar regeringsfjendtlig dagsorden".

Den israelske ambassadør i Nederlandene sagde, at Israel er et demokrati, og at sådanne midler burde gives til steder uden demokrati. Breaking the Silence er en "lovlige og legitime organisation", sagde han, men den hollandske regerings økonomiske støtte til den er urimelig "i lyset af de politiske interesser."

Indstillet af Joseph Daul, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jaime Mayor Oreja, Jacek Saryusz-Wolski, Jarosław Leszek Wałęsa og Francisco José Millán Mon for Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater)

Guillermo Fariñas på vegne af dem, der kæmper i Cuba for frihed og menneskerettigheder

Guillermo Fariñas, som er 48 år, er en tidligere soldat, der er blevet systemkritiker i Cuba. Han sluttede sig til oppositionen i 1989 efter at have afgivet sit medlemskort til de unge kommunister. Han er uddannet som psykolog og journalist, men har oprettet det uafhængige pressebureau "Cubanacan Press", primært for at informere resten af verden om de politiske fangers skæbne i Cuba. Det var imidlertid forgæves, idet pressebureauet i dag er lukket og er holdt op med at udsende oplysninger. Da det er forbudt at demonstrere, gennemfører han i 2006 en sultestrejke for at protestere mod censuren af internettet og kræve adgang for alle til et frit internet. Han modtager i den forbindelse prisen for internetfrihed 2006 fra Journalister uden grænser.

Guillermo Fariñas er modstander af vold og har mod til at fordømme Castros styre, og han er en fremtrædende person i kampen mod fængslingen af oppositionspolitikere. Han har selv tilbragt 11 og et halvt år i fængsel, men det cubanske regime, som blev stadigt strengere, fik hverken bugt med hans beslutsomhed eller hans humanisme. Som andre før ham har han valgt sultestrejke for at gøre offentligheden opmærksom på frihedsrettighedernes tilstand i Cuba, og han giver således håb til snesevis af tilbageholdte journalister og forkæmpere.

Den 24. februar 2010 indledte Guillermo Fariñas sin 23. sultestrejke dagen efter, at Orlando Zapato Tamayo, som var tilbageholdt på grund af hans holdninger, døde efter en næsten tre måneder lang sultestrejke. Hans død var kontroversiel og blev dengang fordømt af Europa-Parlamentet. Guillermo Fariñas krævede derfor, at 26 syge politiske fanger skulle løslades og fordømte det cubanske regimes benægtelse af krænkelser af menneskerettighederne. Hans sultestrejke sluttede 135 dage senere den 8. juli 2010 - og da hans helbredstilstand var mere og mere foruroligende - efter at den katolske kirke på Cuba havde bekendtgjort, at 52 fanger ville blive løsladt i løbet af fire måneder.

Guillermo Fariñas' kamp er således et godt eksempel for alle forkæmpere for frihed og demokrati.

**Indstillet af De Europæiske Konservative og Reformister
og
Indstillet af Edvard Kožušník og 91 andre.**

Guillermo FARIÑAS

Guillermo Fariñas er cubansk doktor i psykologi, uafhængig journalist og systemkritiker i Cuba. Han har gennemført 23 sultestrejker i årenes løb for at protestere imod forskellige dele af det cubanske regime. Han har udtalt, at han er rede til at dø i kampen mod censur i Cuba. Han har for nylig afsluttet en fire måneder lang sultestrejke for at kræve 52 fængslede syge oppositionsaktivister løsladt. Lægerne sagde, at Fariñas havde været ved at dø.

Derfor bør Europa-Parlamentet støtte ham:

- Fariñas er et ægte symbol på kampen for ytringsfrihed og demokrati.
- Han er parat til at dø for disse moralske principper.
- Det er en lejlighed for EU til at sende et klart signal til det cubanske regime om, at den fælles holdning* fra EU ikke bliver ændret uden reelle skridt hen imod liberalisering af det totalitære regime (i modsætning til den spanske socialistiske regerings nuværende politiske linje).

* I EU-politikken fra 1996 opfordres til fremskridt inden for menneskerettigheder og demokrati, før forbindelserne med Cuba kan normaliseres.

Indstillet af Norbert Neuser, Willy Meyer, Raúl Romeva i Rueda og 40 andre

AMINETU HAIDAR

Aminetu Haidar (El Ayoun, 1967) er en fremtrædende vestsaharisk menneskerettighedsforkæmper og -aktivist, der kæmper for Vestsaharas uafhængighed. Hun er formand for CODESA, den vestsahariske sammenslutning af menneskerettighedsforkæmpere. Haidar er et eksempel på ikkevoldelig kamp og fredelig modstand, hvorfor hun også er kendt som "Vestsaharas Gandhi".

Aminetu har ved talrige lejligheder været udsat for forfølgelse og undertrykkelse som følge af hendes kamp for det vestsahariske folks menneskerettigheder. I 1987 deltog hun i en fredelig demonstration, der opfordrede Marokko til at afholde en folkeafstemning om Vestsaharas selvbestemmelse, således som det er fastsat i adskillige FN-resolutioner. Men hun blev fængslet uden nogen form for retssag og var forsvundet i fire år, hvor hun blev holdt fanget i hemmelige marokkanske fængsler og udsat for tortur sammen med snesevis af vestsahariske politiske fanger.

I 2005 idømte Marokko hende syv måneders fængsel, denne gang i det "sorte fængsel" i El Ayoun, en vestsaharisk by, der er besat af Marokko. Europa-Parlamentet vedtog i april nævnte år en beslutning, hvori Marokko opfordredes til øjeblikkeligt at løslade hende samt 36 andre vestsahariske samvittighedsfanger. Hun blev løsladt efter straffens udløb.

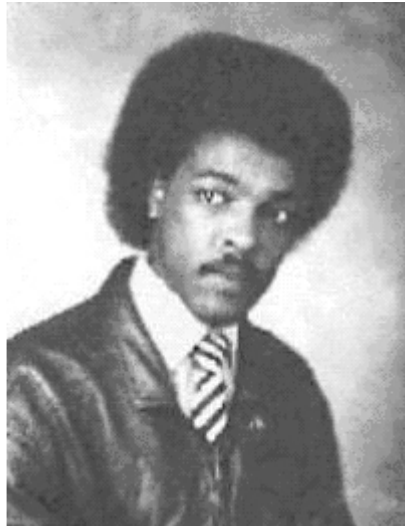
I november 2009 blev hun, da hun vendte tilbage fra en rejse til USA for at modtage prisen for civilcourage, ulovligt udvist af El Ayoun-lufthavnen (Vestsahara) af de marokkanske myndigheder, der inddrog hendes pas og satte hende på et fly til Spanien mod hendes vilje. Aminetu indledte en sultestrejke i Lanzarote Lufthavn (De Kanariske Øer), der varede i 32 dage, hvorefter det lykkedes hende at vende tilbage til sit hjem i de besatte områder.

Den vestsahariske aktivist er bl.a. blevet tildelt Juan María Brandés' menneskerettighedspris og Freedom Award (2006), Rosa de Plata-prisen (2007), Robert F. Kennedy Fondens pris for menneskerettigheder og retfærdighed (2008), Train Foundations pris for civilcourage og menneskerettigheder (2009) og Jovellanos' internationale pris for modstand og frihed (2010). Amnesty International indstillede hende til Ginette Sagan-prisen, og hun har også været

nomineret til Nobels fredspris.

Indstillet af Olle Schmidt, Cecilia Wikström, Marit Paulsen og Lena Ek og 37 andre

Dawit ISAAK

Dawit Isaaq er journalist, forfatter og skuespilforfatter. Han blev født den 27. oktober 1964. 29 år senere blev hans land udråbt til staten Eritrea efter en lang og blodig løsrivelseskrig. Han kom til Sverige som krigsflygtning i 1987. Han blev svensk statsborger i 1992.

Da Eritrea blev selvstændigt, vendte Dawit Isaaq tilbage til sit fødeland. Han blev gift og fik børn. Til sidst blev han medejer af landets første uafhængige avis, Setit, hvor han begyndte at arbejde som journalist. Men landets selvstændighed viste sig at være skrøbelig. I 1998 blussede konflikten med Etiopien uventet op igen og førte til en ødelæggende grænsekrig. Dawit Isaaq vendte tilbage til Sverige og forberedte sig på at bringe sin familie i sikkerhed. Hans kone og tre børn fulgte efter i april 2000. De slog sig ned i Göteborg.

Et år senere rejste Dawit Isaaq igen til Eritrea. Det forår sydede Asmara af politisk aktivitet. Grænsekrigen havde forårsaget en intens politisk debat. En gruppe på 15 kabinetsmedlemmer anmodede bl.a. om demokratiske reformer og en grundig, objektiv evaluering af de begivenheder, der førte til krigen. Da anmodningerne fra de 15 systemkritikere i maj ikke havde vundet gehør, lagde de deres kritik ud på internettet i et åbent brev. Brevet blev offentliggjort af den frie presse sammen med analyser, kommentarer og interviews med flere af de 15 politikere. I løbet af et par dage blev 11 af de 15 politikere samt 10 af de førende journalister fra den frie presse arresteret. Også Dawit Isaaq, som blev varetægtsfængslet en tidlig søndag morgen den 23. september 2001.

Indtil videre er ingen af dem hverken blevet officielt anklaget eller har fået en retfærdig rettergang. Journalisterne og politikerne er blevet fordømt som forrædere. Journalisterne er også blevet anklaget for at modtage økonomisk støtte fra udlandet, hvilket er en forbrydelse i

henhold til presselovgivningen i Eritrea.

Der er kun kommet få livstegn fra Dawit Isaak, siden han blev arresteret. I november 2001 fik Sveriges daværende honorære konsul i Asmara, Lis Truelsen, et glimt af ham gennem tremmerne og fik tid til at udveksle et par ord med ham. I april 2002 blev han indlagt på hospitalet - til behandling for skader som følge af tortur i henhold til den amerikanske presseorganisation Committee to Protect Journalists (CPJ). Og i sommeren 2004 sagde Eritreas ambassadør i Stockholm, Araya Desta, til Sveriges Radio, at Dawit Isaak havde det godt. Men indtil videre har hverken hans familie, de svenske myndigheder eller internationale menneskerettighedsorganisationer fået lov til at besøge ham. Myndighederne i Eritrea hævder, at Dawit Isaak kun er eritreansk statsborger - og ikke svensk statsborger - og at hans sag derfor er et internt anliggende.

I foråret 2010 flygtede en tidligere fængselsbetjent i det berygtede Eiraeiro-fængsel, hvor Dawit Isaak samt andre journalister og medlemmer af oppositionen sidder fængslet, fra Eritrea til Etiopien. Ifølge hans vidneudsagn ligger fængslet i ørkenen (ca. 100 kilometer fra hovedstaden Asmera), og det er i vid udstrækning selvforsynende for at isolere fangerne yderligere fra det øvrige samfund. Cellerne er tre gange fire meter og består af et toilet, et brusebad og tre tæpper. Fangerne får kun mad én gang om dagen, og de får kun seks skiver brød og en (ikke særlig næringsrig) suppe. Fængselsbetjentene må ikke tale med de indsatte. For at sikre, at der ikke etableres et forhold mellem fængselsbetjentene og fangerne, arbejder de altid i hold på tre til fire fængselsbetjente. De indsatte tvinges til altid at have håndjern på, og psykisk tortur er almindeligt. Fangernes navn anvendes ikke, og de tiltales hele tiden kun med det nummer, de har fået tildelt.

I sommeren 2010 sagde en repræsentant for den eritreanske regering til en svensk avis, at Dawit Isaaks sag aldrig kommer for en domstol, da den anses for at udgøre en risiko for den nationale sikkerhed i Eritrea.

I januar 2009 forlangte Europa-Parlamentet i beslutning B6/0033/2009 om situationen på Afrikas Horn, at Dawit Isaak og andre fængslede journalister omgående skulle løslades. Den 20. februar 2009 sendte Europa-Parlamentets daværende formand, Hans-Gert Pöttering, en skrivelse til Eritreas præsident, i hvilken han gav udtryk for dyb bekymring over Dawit Isaaks stadig dårligere helbred, og han gentog opfordringen til omgående at løslade Dawit Isaak og andre journalister. Han opfordrede også de eritreanske myndigheder til at give en embedsmand fra Kommissionen og en læge tilladelse til at besøge Dawit Isaak i fængslet. I 2009 var Dawit Isaak en af de tre endelige kandidater til Europa-Parlamentets Sakharovpris. I juni 2010 sendte Europa-Parlamentets formand, Jerzy Buzek, en officiel skrivelse til Eritreas præsident, i hvilken han endnu en gang gav udtryk for Parlamentets dybe bekymring over Dawit Isaak.

Indstillet af Martin Schulz for Gruppen for det progressive forbund af socialdemokrater i Europa-Parlamentet

Birtukan Mideksa

Birtukan Mideksa er politiker og tidligere dommer i Etiopien. Hun er leder af oppositionspartiet Unity for Democracy and Justice (UDJ). Hun er født i Addis Ababa i Etiopien. Efter at hun havde gennemført en gymnasieuddannelse, begyndte hun at studere på Addis Ababa Universitet, hvor hun gik ud af Law School med en bachelorgrad i jura. Hun arbejdede som advokat i forbundsdomstolens tredje distrikt.

Mens hun arbejdede for forbundsdomstolen, blev Birtukan Mideksa udnævnt til dommer ved domstolen i tredje distrikt under forbundsdomstolen i første instans. På dette tidspunkt stod hun i spidsen for en højt profileret sag med den tidligere forsvarsminister og højtstående embedsmand i TPLF, Siye Abraha, som var under anklage for korrupsion. Hun løslod den tiltalte mod kaution og blev overrasket to minutter senere, da offentlige myndigheder arresterede Siye Abraha, da han var på vej ud af retsbygningen sammen med hans familie og venner. Det er blevet oplyst, at hun efterfølgende modtog flere advarsler og trusler fra de statslige sikkerhedsvagter.

Senere besluttede Birtukan Mideksa sig for at blive medlem af et politisk parti for at få gennemført en hurtig forandring i Etiopien, herunder retsstatsprincippets forrang og fuld overholdelse og gennemførelse af forfatningen, hvilket i første omgang viste sig ikke at være tilfældet, da hun arbejdede som dommer. Hun blev medlem af partiet Rainbow Ethiopia: Movement for Democracy and Social Justice og senere Coalition for Unity and Democracy (CUD), efter at der var dannet en koalition med fire partier. Hendes parti fik ved valget i 2005 over en tredjedel af pladserne og mente, at det ville have fået flere, hvis der ikke var foregået ulovligheder i forbindelse med stemmeafgivningen og optællingen, og regeringspartiet begyndte at indkredse og arrestere lederne af oppositionspartierne (også Birtukan Mideksa). Birtukan Mideksa blev dømt for forsøg på at omstyrte det konstitutionelle system og idømt en livstidsdom. Hun blev benådet i 2007 efter langvarige forhandlinger, og efter at hun og andre oppositionsledere havde været fængslet 18 måneder. Hun grundlagde senere UDJ (Unity for Democracy and Justice) med de samme principper, som CUD benyttede. Behovet for det nye partinavn skyldtes, at regeringspartiets valgkommission tilkendte det til en udbrydergruppe fra

CUD (aka Kinjitt). Birtukan Mideksa blev valgt til formand for UDJ, hvis mål er at skabe forandring i Etiopien med fredelige midler.

Den 28. december 2008 blev Birtukan Mideksa igen arresteret og sat i fængsel for at afsone en livstidsdom, efter at benådningen af hende fra 2007 var blevet trukket tilbage. Birtukan Medeksa var en af flere hundrede personer, som blev fængslet for lovovertrædelser efter den kontroversielle stemmeoptælling i 2005. En strid om vilkårene resulterede i, at hun blev anholdt igen. Den etiopiske regering hævdede, at benådningen af hende var betinget af "en undskyldning for hendes forbrydelser". Den sagde, at den gav ordre til at anholde hende igen på grundlag af oplysninger om, at hun offentligt havde nægtet, at hun havde givet en undskyldning for sine handlinger eller anmodet om benådning, og at hun nu skulle afsone en livstidsdom. Birtukan Mideksa vedkendte åbent, at hun ville fortsætte sin "fredelige kamp for mere demokrati, respekt for menneskerettighederne og retsstaten" i Etiopien. Hendes problemer begyndte, da hun talte med journalister i udlandet om den måde, oppositionsledere blev løsladt på. Hun nævnte forhandlinger, som var foregået mellem oppositionen og regeringen med hjælp fra "et ældrepanel", før de endeligt bevilgede en benådning. Regeringen lagde vægt på et dokument underskrevet af de fanger, der skulle løslades, i hvilket de "beklagede" evt. "fejltagelser", de havde "begået", og antydede, at løsladelsen indgik i en normal retsproces, og ikke var en del af en forhandlet politisk aftale.

Merera Gudina, som er leder af oppositionskoalitionen Forum for Democratic Dialogue (FDD - Medrek), sagde til tilhørerne under et besøg i USA i november 2009, at "Birtukan Medeksa bliver Etiopiens Mandela". Mange af hendes tilhængere kalder hende Etiopiens Aung San Suu Kyi, den burmesiske samvittighedsfange.

Amnesty International betegnede i december 2009 fængslingen af Birtukan Mideksa som "*uretfærdig og politisk motiveret*". Det lancerede en international kampagne, i hvilken det krævede hende løsladt og anfægtede den etiopiske regerings påstand om, at fængslingen af hende var et retligt spørgsmål¹. Da den etiopiske premierminister Meles Zenawi, som sjældent nævner hende ved navn, på en pressekonference i december 2009 blev spurgt om hendes løsladelse, svarede han: "Der bliver aldrig en aftale med nogen som helst om løsladelse af Birtukan". "Aldrig nogensinde. Punktum. Emnet er uddebatteret"².

---

¹ <http://www.ethiopianreview.com/content/11916>.

² http://en.wikipedia.org/wiki/Birtukan_mideksa.

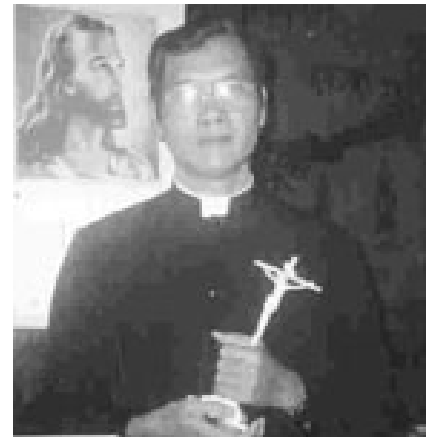
Indstillet af De Europæiske Konservative og Reformister

Fader Thadeus Nguyen Van Ly

Fader Nguyễn Van Ly er vietnamesisk præst og førende menneskerettighedsaktivist, som kun bruger ikkevoldelig kamp for at nå sine mål, som er at fremme universelle menneskerettigheder. Hans grundlæggende principper er:

- Bevægelsesfrihed og frihed til valg af opholdssted samt forsamlings-, informations- og tanke- og religionsfrihed.
- Lighed og retfærdighed for den vietnamesiske befolkning.
- Indførelse af ægte demokrati i Vietnam.

Fader Nguyễn Van Ly blev arresteret første gang i september 1977 for at distribuere to essays af ærkebiskop Nguyen Kim Dien, der kritiserede regeringens undertrykkelse af religiøse mindretal. Præsten har siden tilbragt i alt over 20 år i fængsel eller husarrest, fordi han slår til lyd for menneskelig værdighed og demokrati. Under hans midlertidige løsladelse i marts 2010 for at få lægebehandling blev Fader Nguyen Van Ly øjeblikkeligt sat under tæt overvågning af myndighederne, og som en "trussel mod den nationale sikkerhed" er han blevet truet med anholdelse "når som helst" for hans opfordring til det internationale samfund om at lægge mærke til menneskerettighedssituationen i Vietnam.

Fader Nguyễn Van Ly sammenfatter sit arbejde med fremme af menneskerettighederne og den menneskelige værdighed som følger: "Et civiliseret samfund bør aldrig tillade en regering, uanset dens ideologi eller politiske princip, at afvige fra de universelle menneskerettigheder og isolere sin egen befolkning bag et jerntæppe med den begrundelse, at man ikke ønsker "indblanding" i interne statslige anliggender."

Indstillet af De Europæiske Konservative og Reformister

OPEN DOORS

OPEN DOORS er en ikkesekterisk kristen mission, som støtter forfulgte kristne, som er det religiøse mindretal, der hyppigst udsættes for forfølgelse. På verdensplan er fire ud af fem personer, der forfølges på grund af deres tro, kristne. Der finder forskellige grader af forfølgelse sted fra individuelle handlinger til systematisk undertrykkelse fra myndighedernes side i mange lande rundt omkring i verden.

OPEN DOORS blev grundlagt i 1955 af hollænderen Anne van der Bijl, efter at hun havde besøgt forfulgte kristne i det kommunistiske Polen. Det oprindelige formål med OPEN DOORS var at nå ud til kristne i det kommunistiske Central- og Østeuropa og i Kina. I 1970'erne blev aktivitetsområdet udvidet til Mellemøsten og dele af Afrika og Sydøstasien. Organisationen er på nuværende tidspunkt aktiv i mere end 45 lande med en bred vifte af aktiviteter. De omfatter:

- Lobbyvirksomhed i både de vestlige lande og i lande med undertrykkende regimer med henblik på at fremme religions- og trosfriheden.
- Ydelse af advokatbistand og støtte til fanger og deres familier.
- Støtte til restitueringscentre for kristne flygtninge, enker og forældreløse, forsoningsministerier og bibelskoler.
- Levering af bibler og anden kristen litteratur.

OPEN DOORS offentliggør en gang om året en *World Watch List*, som opstiller en liste over lande ud fra den grad af forfølgelse, kristne udsættes for, fordi de aktivt praktiserer deres tro over hele verden.

OPEN DOORS iværksatte for nylig en massiv bistandsaktion for ofre for oversvømmelserne i Pakistan, som tilhører religiøse mindretal, og som blev forskelsbehandlet i forbindelse med den officielle pakistanske nødhjælpsindsats.

For flere oplysninger:

<http://sb.od.org/> (OPEN DOORS' internationale webportal)

<http://www.opendoorsuk.org/> (OPEN DOORS UK)

<http://www.opendoors.nl> (OPEN DOORS NL)